

فهرست

مقدمه

دستور العمل ها اجرائی فدراسیون جهانی برای رفاه حال اسبها

فصل 1 درساژ

بند 8401 موضوع و اصول عمومی درساژ

بند 8402 ایست

بند 8403 قدم

بند 8404 یورتمه

بند 8405 چهارنعل

بند 8406 عقب رو

بند 8407 انتقالی

بند 8408 نیم توقف

بند 8409 تغییر جهت (مسیر)

بند 8410 اسایل (شکل)

بند 8411 کار کردن روی دو خط

بند 8412 حرکت جانبی

بند 8413 چرخش کامل بدن روی یک پا و چرخش روی کپل

بند 8414 پاساژ

بند 8415 پیاف

بند 8416 تجمع

بند 8417 فرمانبرداری / تحرک

بند 8418 وضعیت و ارهای سوارکار

فصل 2 رویدادهای پارادرساژ

بند 8419 موضوع رویدادهای پارادرساژ

بند 8420 طبقه بندی رویدادهای پارادرساژ

بند 8421 تست های درساژ

بند 8422 شرایط شرکت کردن

بند 8423 مسابقه دعوتی و شرکت کنندگان

بند 8424 قره کشی برای شروع

بند 8425 تنظیم حکم برای شروع

بند 8427 پوشش

بند 8428 تجهیزات و تنظیم کردن زین و دهنه

بند 8429 مانژ و کار زمینی

بند 8430 اجرا تست ها

بند 8431 زمان و عیب های قواعد فنی

بند 8432 علامت گذاری

بند 8433 ورقه های داوران

بند 8434 محاسبه امتیازها و نتایج

بند 8435 مجموع امتیازها و انتشار نتایج

بند 8436 اهدا جوایز

فصل 3 محوطه داوران، اصول نماینده خارجی، کلاس بندی، دامپزشکی، ماموریت دادن به نماینده دامپزشک، کلاترها و سوء استفاده از اسبها

8437 محوطه داوران

8438 اصول نماینده دادن

8439 کلاس بندی

8442 ماموریت دامپزشک ها و نماینده دامپزشکها

8443 کلاترها

فصل 4 نظارت و معاینه دامپزشکها- کنترل دارویی و پاسپورت اسبها

8444 معاینه و نظارت اسبها

8445 کنترل دارویی اسبها

8446 پاسپورت اسبها

فصل 5 قهرمانی تیم و انفرادی منطقه ای و جهانی

8447 سازمان دهی

8448 اداری

8450 شرکت کردن

8451 صلاحیت

8452 هزینه ها و مزیت

8453 تست ها مربوط به سوارکارها

8454 جوایز و جوایز نقدی

8455 امور متفرقه

فصل 6 باز های پارالمپیک (لطفاً فایل هی مجزا را ببینید)

8456 شرکت کنندگان

8457 تست های سوارکارها

8458 دستور العمل های شروع

8459 تعلیم اسبها

8460 محوطه داوران

8461 مدال های پارالمپیک

پیوست 2 داوران بین المللی پارادرساژ

پیوست 3 راهنمایی برای مسابقات پارادرساژ با اسبهای قرضی

پیوست 4 ردخ رویدادها

پیوست 5 حکم فدراسیون جهانی برای داوران 5 ستاره

پیوست 6 امنیت اصطبل ها

پیوست 7 مجموع قوانین برای ثاوران پارادرساژ

پیوست 8 نشان های تعهد و احترام

پیوست 9 خلاصه ای از وسایل کمکی

پیوست 10

پیوست 11 مرجع برای تجهیزات و زین و دهنه

قانون های فعلی پارادرساژ از تاریخ 01 ژانویه 2011 قابل اجرا می باشند و شامل تغییرات بعدی هستند. از این تاریخ همه قوانین دیگر را با موضوع یکسان پوشش می دهند (نسخه های متفاوت و همه فایل های اداری شامل کمیته بین المللی سوارکاری المپیک) صادر شد و قوانین قبلی متوقف شدند.

همچنین این قوانین به وسیله فدراسیون جهانی سوارکاری تنظیم شده اند و رویدادهای بین المللی پارادرساژ را کنترل می کنند. آنها باید با پیوست هایی که در اساسنامه مقررات عمومی هست (در سطرهای بعدی) مقررات دامپزشکی (سطرهای بعدی) که به خوبی در قوانین درساژ فدراسیون جهانی و همه قوانین و مقررات فدراسیون هانی خوانده شوند.

هر اتفاقی قوانین پارادرساژ را شامل نمی شود هر چیزی قابل پیش بینی یا پیشامدهای استثنایی، که در این حالت وظیفه هیئت داوران یا افراد وابسته به آنها یا فردی که روحیه های ورزشی دارند تصمیم گیرند تصمیم گیرنده هستند و این تصمیم در حد ممکن به قوانین و مقررات وابسته به فدراسیون جهانی سوارکاری نزدیک باشد. اگر چیزی از قوانین پارادرساژ از قلم افتاده باشد باید به روشی سازگار با سایر قوانین پارادرساژ و دیگر قوانین و مقررات فدراسیون جهانی و روحیه ورزشی تفسیر شود.

در قوانین پارادرساژ چیزهایی که برای آقایان استفاده می شود همینطور شامل خانم ها هم می شود برای هر دو جنس تفسیر می شود.

دستورالعمل های اجرایی فدراسیون جهانی برای رفاه اسبها

فدراسیون جهانی همه چیزهای لازم مورد بحث در مورد ورزش سوارکاری بین المللی را که با دستورالعمل های اجرایی فدراسیون سوارکاری توافق داشته و تایید و قبول کردند که رفاه حال اسبها در الویت است. رفاه حال اسبها نباید تحت تاثیر رقابت کنندگان یا مسائل تجاری باشد. نکاتی که باید مخصوصاً روی آنها توافق داشته باشند.

رفاه عمومی:

الف. مدیریت خوب اسبها:

اصطبل و تغذیه باید سازگار با مدیریت تمرین اسبها باشد علوفه با کیفیت خوب و تمیز، علوفه و آب باید همیشه در اختیار باشد.

ب. روشهای تعلیم:

اسبها باید توانایی تحمل آموزشها و تمرین ها را مطابق با توانایی و قدرت جسمی و سطح و میزان رشد مربوط به خودشان را داشته باشند. تبلیغ ها نباید موجب سوء استفاده از اسبها یا باعث ترس آنها شوند.

پ. نعل بندی و زین و یراق:

مراقبت از پاها و نعل ها باید در استانداردهای بالا باشد. زین و یراق در نظر گرفته شده باید اندازه باشد و از ایجاد زخم و درد جلوگیری کند.

ت. حمل و نقل:

در طول حمل و نقل اسبها باید از لحاظ سلامتی و آسیب دیدن حفظ شوند. وسیله نقلیه باید امن باشد، تهویه خوبی داشته باشد، پشتیبانی و نگهداری با استاندارد بالا داشته باشد. نگهدارنده ها باید همیشه توانایی اداره کردن اسبها را داشته باشند.

ث. ترانزیت:

همه سفر باید با برنامه ریزی دقیق باشد و اسبها مرتباً اجازه استراحت با در دسترس داشتن غذا و آب با راهنمایی هایی که در فدراسیون جهانی در حال حاضر در اجرا هستند باشند.

2. شایستگی برای رقابت

الف. قابلیت و روحیه رقابت:

شرکت کردن در مسابقات باید منحصر به اسبهای شایسته و ورزشکارانی که روحیه رقابتی دارند باشد اسبها باید اجازه زمان استراحت مناسب بین تمرین و مسابقه را داشته باشند بد از دوره مسافرت باید زمان استراحت اضافی باشد.

ب. وضعیت سلامت:

اسبی که به نوان اسب ناسازگار برای مسابقه تلقی شود نمی تواند رقابت کند یا به رقابت خود ادامه دهد هر زمان که چنین مشکلی وجود داشت باید از مشاوره دامپزشکی استفاده شود.

پ. دوپینگ و داروها:

هر گونه اقدام برای دوپینگ با استفاده غیر قانونی از داروها که رفاه حال اسب را شامل می شود تحمل نخواهد شد بعد از هر گونه درمان دامپزشکی باید زمان کافی برای استراحت کامل قبل از مسابقه مجاز باشد.

ت. دستورالعمل های جراحی:

هر روش جراحی که رفاه اسبهای مسابقه یا امنیت سایر اسبها یا ورزشکار را تهدید کند نباید اجازه داده شود.

ث: اسبهای آبستن یا کره های مادین:

مادیون ها اجازه شرکت در مسابقه را بعد از 4 ماه آبستن بودن و با کره همراه را ندارند

ج. سوء استفاده از اثرها:

به کار بردن بد اثرهای طبیعی و اثرهای مصنوعی (شلاق و مهمیز) قابل تحمل نخواهد بود

3. رویدادها نباید به رفاه اسبها آسیب برسانند:

الف. منطقه مسابقه:

اسبها باید در یک سطح مناسب و امن تمرین و رقابت کنند.

همه موانع و شرایط مسابقه باید با امنیت اسبها در نظر گرفته شود.

ب. سطح زمین:

همه سطح زمین که اسبها روی آن راه می روند یا تمرین می کنند یا مسابقه می دهند باید طوری طراحی شوند که موجب کاهش آسیب ها باشد.

پ. آب و هوای مفرط:

مسابقات نباید در مکانهایی که آب و هوای مفرطی دارند که باعث به خطر افتادن سلامتی و امنیت اسبها شود برگزار شوند و بعد از مسابقه باید شرایط خنک کننده و تجهیزات اسبها فراهم شود.

ت. اصطبل در رویدادها:

اصطبل ها باید امنیت، بهداشت و راحتی، تهویه خوب با سایز کافی برای انواع حالت های اس را داشته باشند. محل شستن اسبها و آب باید همیشه در اختیار باشد.

4. معالجه انسانها برای اسبها

الف: معالجه دامپزشک

دامپزشک ماهر باید همیشه در رویدادها حاضر باشد. اگر آسیبی بیند یا در طول مسابقه خسته باشد ورزشکار باید مسابقه را متوقف کند و ارزیابی دامپزشک انجام شود.

ب. مراکز مراجعه:

در مواقع ضروری اسبها باید به وسیله آمبولانس جمع آوری شوند و به یک مرکز درمانی مناسب انتقال داده شوند که ارزیابی بهتر و درمان خوبی دارند. قبل از انتقال اسبها باید اسبهای آسیب دیده با تجهیزات بیشتری معالجه شوند.

پ. آسیب های مسابقه

میزان بروز جراحات وارده در رقابت (مسابقه) باید کنترل شود. شرایط سطح زمین، زمان تکرار مسابقات و خطرهای دیگر به دقت رسیدگی شود تا راههای کاهش آسیبهای دیده شده مشخص شود.

ت. مرگ آسان:

اگر زخم به حدی شدت داشته باشد که لازم باشد اسب با اصول انسانی توسط دامپزشک با هدف به حداقل رساندن رنج خلاص شود.

ث. بازنشسته شدن:

باید با اسبها رفتاری از روی شفقت و مهربانی داشته باشیم وقتی آنها دور از مسابقات خارج می شوند.

5. تعلیم و تربیت

فدراسیون جهانی اصرار دارد که تمام موارد مورد بحث در رشته سوارکاری را به بالاترین سطح ممکن از علم ویژه مربوط به نگهداری و مدیریت اسبهای مسابقه را پیدا کند.

دستور العمل های اجرایی برای رفاه اسبها ممکن است لحظه به لحظه تغییر کند که از همه آنها هم استقبال می شود. توجه جدید به تحقیقات و یافته های جدید خواهد شد و فدراسیون جهانی با حمایت و تامین بودجه بیشتر مطالعات برای رفاه اسبها را ترغیب می کند.

فصل 1 درساژ

بندهای 8401 الی 8418 در هر جای ممکن ورزشکاران پارادرساژ باید هدف ها و اصول عمومی درساژ را دنبال کنند. در حالیکه ورزشکاران با اختلال هایی که نمی توانند از تمام قسمت های بدنشان استفاده کنند باید تمام مراجع مربوط به اثرهایی که شامل استفاده از دیگر قسمتها یا اثرهای جایگزین مناسب و تایید شده را توصیه کنند. (همچنین قوانین درساژ ویرایش فعلی فدراسیون جهانی و قوانین کلاسبندی فدراسیون جهانی را ببینید)

بند 8401: هدف و اصول عمومی درساژ

1. هدف درساژ توسعه دادن اسبها در شادی ورزشکاران با یک آموزش هماهنگ است. نتیجه آن اسبی نرم و قابل انعطاف که همچنین مطمئن و با دقت و باهوش که با این کار به یک ورزشکاری که درک کاملی دارد دست پیدا می کنیم.

2. این کیفیت را با شرایط زیر می توان نشان داد:

2.1: آزادی و نظم در گام ها

2.2: هماهنگی، سبکی و راحتی در حرکت

2.3: سبکی دستها و درگیری قسمت عقبی سبب تحرک سرزنده می شود.

2.4: پذیرش دهنه به صورت مطیع و بدون سفتی و مقاومت.

3. بدین گونه اسبها چیزی را که خودشان با هماهنگی انجام می دهند را درک می کنند چیزی که خودشان نیاز دارند. اطمینان و دقت او کنترل سوارکارش را با سخاوت ارائه می دهد، باقی چیزها کاملاً مستقیم بودن در حرکت مستقیم روی خط مستقیم و خمش زمانی که حرکت در خط منحنی دارد را اجرا کند.

4. قدم ها باید منظم، آزاد و بدون اجبار باشد. یورتمه باید آزاد، نرم و منظم، ثابت و فعال باشد. چهار نعل باید هم پیوسته، نرم، هماهنگ باشد بخش ها نباید غیر فعال و کند باشند. او به کمترین اشاره های ورزشکار واکنش نشان می دهد و از طریق تمام قسمت های در حال استراحت بدن خود، روح و زندگی می بخشد.

5. به واسطه تحرک زنده و نرمی که در تماس هست باعث می شود که اثراتی که باعث مقاومت اسب و قبول کردن چیزهایی که از روی اجبار هست را خنثی کند بدون تردید به اثرهای آرام که با دقت انجام می شوند واکنش نشان داده و حرکت طبیعی و هماهنگی متعادل بین ذهن و جسم را به نمایش می گذارند.

6. در تمام حرکت ها حتی در حالت ایست اسب باید به دهنه باشد. اسب زمانی به دهنه است که گردن کمی یا بیشتر حالت برافراشته یا قوسی بر طبق مراحل تمرین در گام کشیده یا جمع داشته باشد و با آبخوری تماس کاملاً نرم و سبکی داشته باشد به طور کلی مطیع باشد. سر باید در حالت ثابت باقی بماند و اندکی جلوتر از خط عمود به زمین باشد با قفایی انعطاف پذیر که در بالاترین نقطه از گردن و بدون ایجاد مقاومت نسبت به سوارکار باشد.

7. ریتمی که در یورتمه نشان داده می شود نتیجه هماهنگی مناسبی است که اسب زمان حرکت با نظم و تحرک و بالانس مشخص به نمایش بگذارد.

ریتم باید در تمرینات مختلف یورتمه و انواع گام یورتمه حفظ شود.

نگه داشتن ریتم در تمام گام‌ها از اساسی‌ترین موارد در درساژ می‌باشد.

بند 8402 ایست

1. در ایست اسب باید با دقت، چهار گوش و بی حرکت و مستقیم با وزن یکسان روی هر دستها و پاها و پهلوهای یکسان باشد. گردن باید برافراشته قفا باید در بالاترین نقطه و سر کمی جلوتر از خط عمود بر زمین باشد. زمانیکه به دهنه باشد و تماس نرم و ملایم با دستان ورزشکار را نگه دارد، اسب با آرامی آهن تو دهنه ای را می‌جود و آماده خواهد بود تا به کوچکترین اثر سوارکار واکنش دهد.
2. ایست با جابه‌جا کردن وزن روی هر دست و پا به طور مساوی و تماس نرم و سبک به دست می‌آید اگر سواری رو به جلو (روی دست) یا با دستجوی آزاد باشد در این صورت ایست به طور لحظه‌ای و ناگهانی قبل از محلی که مشخص شده ایست با چند نیم توقف انجام می‌شود.

8403 قدم

1. قدم گامی است که به طور مرتب با چهار ضرب گام برداری می‌شود و این نظم باید با آرامش ترکیب باشد و در طول حرکت قدم باید حفظ شود.
2. زمانیکه دستها و پاها در یک جهت حرکت کنند این ضرب آهنگ‌ها یکسان خواهد شد و قدم به حرکت جانبی گرایش پیدا خواهد کرد این بی‌نظمی ممکن است باعث یورتمه رفتن اسب شود که جداً برای بدتر شدن گام می‌شود.
3. یکی از عیب‌هایی که در درساژ در گام قدم بسیار مشهود است این است که دلیل اینکه نباید از اسب در مراحل اولیه تمرین خواست که به دهنه باشد. تجمع ناگهانی نه تنها کیفیت گام قدم جمع را کاهش می‌دهد بلکه گام قدم متوسط و کشیده را هم به همام میزان خراب می‌کند.
4. گام‌های قدم زیر به رسمیت شناخته شده‌اند: قدم جمع، قدم متوسط، قدم کشیده و قدم آزاد، همیشه باید تفاوت در گام برداری و روش حرکت در این تنوع گام قدم مشخص باشد.

4.1. قدم جمع: اسب باید به دهنه باشد و حرکت ثابت رو به جلو با گردن برافراشته و قوسی که نشان دهنده واضح حرکت خودش است را داشته باشد. سر باید به حالت عمودی برسد و تماس ملایمی با دهان اسب نگه داشته شود. پاهای قب به خوبی به کار گرفته شد در حالیکه مفاصل خرگوشی هم عملکرد خوبی دارند آهنگ حرکت گام برداری باید به صورت قوی حفظ شود پاها حرکت منظمی داشته باشند هر گام سطح کمتری از زمین را پوشش می‌دهد و مرتفع تر از قدم متوسط هست و خمش در تمام مفاصل خیلی محسوس است تا بدین ترتیب باعث شتاب زدگی و بی‌نظمی نشود قدم جمع کوتاه تر از قدم متوسط است با اینکه او فال بودن را نشان می‌دهد.

4.2. قدم متوسط: صاف و واضح، منظم و بدون اجبار برای کشیده شدن گام متوسط، اسب باید به دهنه باقی بماند قدم باید پر انرژی ولی آرام و با گام‌ها مصمم باشد ردپاهای عقب اسب باید جلوتر از رد پاهای جلو اسب باشد سوارکار باید یک تماس نرم و سبک و ثابت با دهان اسب نسبت به حرکت طبیعی سر و گردن داشته باشد.

4.3. قدم کشیده: اسب تا جایی که در حد امکانش هست بدون شتاب و بدون از دست دادن نظم در گام‌هایش سطح زمین را پوشش می‌دهد. رد پاهای عقب اسب جلوتر از رد پاهای جلو اسب قرار می‌گیرد سوارکار به اسب اجازه می‌دهد که سر و گردن خود را بدون از دست دادن تماس با دهان و کنترل قفا کشش ایجاد کند.

آهنگ حرکت قدم 4 ضرب است با 8 مرحله (شماره های داخل دایره نشان دهنده ضرب ها هستند)

4.4. قدم آزاد: آهنگ حرکت قدم آزاد آرامش در اینکه به اسب اجازه دهید کاملاً آزاد سر و گردن خود را پایین تر بکشد. رد پاهای عقب اسب باید کاملاً روی زمین جلوتر از رد پای دستهای اسب باشد.

بند 8404 یورتمه

1. یورتمه دو ضرب آهنگ با اریب متناوب را دارد (پای چپ عقب با پای راست جلو و بالعکس) و اینها با یک لحظه تعلیق مجزا می شوند.

2. یورتمه همیشه با آزادی، فعال بودن، نظم در گام ها همراه است و حرکت باید بدون درنگ باشد.

3. کیفیت یورتمه در داوری به درک کلی از نظم و کشش گام ها که ناشی از نرمی پشت و به کار گیری قسمت خلفی به وسیله توانایی نگهداشتن ریتم یکسان و تعادل طبیعی حتی بعد از انتقالی از یورتمه به دیگری بستگی دارد.

4. گام های یورتمه به شرح زیر شناخته شده اند: یورتمه جمع، یورتمه کار، یورتمه متوسط و یورتمه کشیده

4.1. یورتمه جمع: اسب باید به دهنه باشد و حرکت رو به جلو با گردن افراشته و قوس دار داشته باشد. مفاصل خرگوشی باید درگیر باشند و انرژی و تحرک را نگه داشته باشند بنابراین شانه ها با توانایی بهتر به راحتی به هر جهت حرکت می کنند و گام اسبها کوتاه تر از بقیه یورتمه هاست اما سبک تر و با تحرک بیشتر است.

4.2. یورتمه کار: این یک آهنگ حرکتی است بین یورتمه جمع و یورتمه متوسط در این حالت اسب هنوز برای حرکت جمع آماده نشده است اما خودش تعادل صحیح و به دهنه باقی ماندن و رو به جلو بودن با گام هایی که کشش و عملکرد مفصل خرگوشی خوبی دارند. حالت حرکت عملکرد مفصل خرگوشی خوب به معنی کیفیتی که در یورتمه جمع نیازمند است در یورتمه کار نیست فقط تاکید بر این دارد که تحرک ناشی از فعال بودن قسمت خلفی اسب است.

4.3. یورتمه متوسط: این یک آهنگ حرکت بین یورتمه کار و کشیده است اما کامل تر از یورتمه کشیده است. اسب باید رو به جلو با حرکت واضح در طویل شدن به طور میانه در گام ها و با تحرک واضح از قسمت خلفی باشد. همیشه یک خصوصیت یکسان در یورتمه کار حفظ شود سوار کار باید اجازه دهد که اسب به دهنه باقی بماند اما سرش یکم بیشتر به جلو باشد از حالت عمودی که در یورتمه جم و کار دارد و همزمان به اسب اجازه دهید که سر و گردنش را به آرامی پایین بیاورد و گام ها باید با حرکت کامل متعادل و بدون فشار باشند.

4.4. یورتمه کشیده: اسب در حد امکان زمین را می پوشاند و آهنگ حرکت را یکسان نگه می دارد و گام هایش را می کشد تا حداکثر تحرک را از قسمت پشتی بگیرد. سوار کار باید به اسب اجازه دهد که به دهنه باقی بماند بدون اینکه به آن تکیه کند تا بدن خود را بکشد و سطح زمین را طی کند. پاهای جلو باید سطح زمین را در نقطه جلو که هدف گیری شده قرار گیرد حرکت پاها و دستها باید در لحظه کشش رو به جلو همسان باشند. همه حرکات با تعادل همراه باشند و به نرمی حرکت انتقالی به یورتمه جمع با درگیر کردن بیشتر وزن در قسمت خلفی انجام می شود.

4.5. کشیده شدن گام ها: این یک تغییر بین یورتمه متوسط و یورتمه کار است در اسبهایی که به اندازه کافی در یورتمه متوسط پیشرفت نداشته اند.

5. همه یورتمه ها در یورتمه نشسته و آزاد قابل اجرا هستند.

یورتمه گامی هست با دو ضرب آهنگ و چهار مرحله (که ضرب آهنگها در دایره ها نشان داده شده اند).

بند 8405 چهار نعل

1. چهار نعل سه ضرب آهنگ دارد جایی که چهارنعل به راست می رویم برای مثال هر مرحله مرحله دیگر را دنبال می کند: پای چپ، اریب چپ، اریب راست (همزمان دست چپ و پای راست) و پای راست و به دنبال آن یک لحظه تعلیق با چهار پا در هوا قبل از شروع گام بعدی

2. کیفیت چهار نعل همیشه با گام های منظم و آهنگ حرکت ملایم و بدون درنگ باید حرکت کند.

3. کیفیت چهارنعل با این درک کلی داوری می شود که نظم و سبکی در سه ضرب آهنگ که ناشی از قبولی دهنه با قفایی نرم که قسمت پشت اسب را به کار گرفته و عملکرد مفصل خرگوشی فعال است و به وسیله توانایی در نگه داشتن ریتم یکسان و تعادل طبیعی حتی بعد از انتقالی از یک چهار نعل به دیگری باشد. اسب باید همیشه مستقیم باشد و در خط مستقیم حرکت کند.

4. گام های چهار نعل شناخته شده: چهار نعل جمع، کشیده شدن گام ها، چهار نعل کار، چهارنعل متوسط و چهارنعل کشیده

4.1. چهارنعل جمع: اسب به دهنه با حرکت رو به جلو و گردن برافراشته قوس گرفته باقی بماند. مشخصه چهارنعل جمع سبکی پاهای جلو و درگیر شدن قسمت خلفی است. علامت نرمی و آزادی و تحرک شانه ها و فعال بودن قسمت عقب است. گام های اسب کوتاه تر از سایر گام های چهارنعل اما بلندتر (مرتفع تر) و با تحرک بیشتر است.

4.2. چهار نعل کار: گامی است ما بین چهار نعل جمع و متوسط که در آن اسب هنوز برای چهارنعل جمع آماده نشده، تعادل درست و به دهنه بودن را نشان می دهد. گام های به جلو با ریتم و سبک و عملکرد مفصل خرگوشی خوب، اصطلاح عملکرد مفصل خرگوشی خوب به این معنی نیست که جمع بودن مستلزم کیفیت چهارنعل کار است فقط تاکید به تحرک ناشی از فعال بودن قسمت عقب اسب دارد.

4.3. چهار نعل متوسط: گامی هست بین چهارنعل کار و کشیده اسب باید حرکت رو به جلو با آزادی و تعادل و کششی با اعتدال باشد و تحرک واضح در قسمت خلفی داشته باشد. سوارکار باید اجازه دهد که اسب به دهنه باقی بماند و سرش کمی جلوتر از خط عمودی که در چهارنعل کار و جمع نگه می دارد و اجازه دهد که همزمان سرو گردن را کمی پایین تر بیاورد. گام ها باید کشیده باشند و تمام حرکت با تعادل و بدون اجبار باشد.

4.4. چهار نعل کشیده: اسب تا جای ممکن سطح زمین را می پوشاند. ریتم یکسان را نگه می دارد، گام ها در حد امکان بکشد بدون از دست دادن آرامش و سبکی و در نتیجه یک تحرک عالی از قسمت خلفی داشته باشند.

سوارکار باید اجازه دهد اسب به دهنه باقی بماند بدون تکیه کردن روی آن و سرو گردن را پایین بیاورد و و بکشد نوک بینی کم و بیش رو به جلو اشاره کند.

4.5. آهنگ حرکت در حرکت انتقالی از چهارنعل متوسط به چهارنعل جم باید حفظ شود همانطور که از چهارنعل کشیده به چهارنعل جمع حفظ می شود.

گام چهارنعل سه ضرب آهنگ و شش فاز دارد

